

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4.50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Un păstor de vite...

— Un articol instructiv. —

Să ierte cetitorul lipsa de modestie a autorului, cu care califică, din capul locului, articolul său de „instructiv”. N'are încătrău: articolul e instructiv nu numai pentru cetitor, ci pentru însuși autorul.

Iată de ce e vorbă.

Un proprietar dintr'un sat apropiat, tânguindu-se de lipsa de servitori, ne-a împărtășit, că e aplicat să dea unui păstor de vite următoarea remunerație anuală:

- 100 (una sută) coroane lunar;
- 10 feldere bucate (5 grâu, 5 cucuruz) lunar,
- un purcel, *la an**, sau 100 cor.,
- 12 kile de brânză,
- 12 kile de sare,
- 3 cară de lemne, cât va putea duce, cu carele proprietarului,
- 1 felderă de sămânță, sămănată,
- 1 felderă fasole,
- 2 jugăre de cucuruz, *arat și sămănat*,
- 1 jugăr de cositură,
- dreptul de a-și ținea vara 4 vite, iar iarna două,
- locuință: o cameră, ori dacă are cu ce le mobilă — două sau trei, la hodaie.

In schimb: păstorul e dator să păzească vara 60—70 vite, iarna 30. Atât!

* * *

Cum scriitorul acestor rânduri nu se pricepe la chestii economice, a alergat în grabă, la doi specialiști, rugându-i să extimeze, în cât s'ar putea mai exact, competența totală a fericitului păstor.

Specialiștii, după un calcul foarte scurt, au constatat, că competența păstorului, în valută de coroane, face azi, *anual* cel puțin: 4142'66 cor.

* De aci încolo, datele sunt a se înțelege: la an.

(patru mii una sută patruzeci și două cor. 66 fil.).

Aș putea să public — punct de punct — și cifrele singuratiche, dar cetitorul le poate face singur, cu mare ușurință, știind preabine, cu cât se plătesc 3 cară de lemne aduse acasă, atâtea feldere de bucate, atâtea jugăre arate și sămănate, dreptul de a-și ținea vite, etc.

Le va face deci cetitorul, și se va convinge, cât primește păstorul.

* * *

Să ne dăm apoi seamă, ce calificare se cere păstorului din chestie?

Nici să fie absolvent de gimnaziu, nici de teologie, nici — ferească Dumnezeu — să-l fi pus păcatele să facă și alte studii mai înalte.

Nimic din toate aceste.

Poate fi analfabet — cu atât mai bine pentru el — poate fi de 17, sau de 40 ani; poate fi sănătos deplin, ori cu defecte corporale; aceste din urmă îi asigură și mai mult pâinea, în vederea obligamentului militar.

Atunci?

Atunci, tinere candidat de profesor, care ai trecut cu eminentă toate clasele, și-ai luat bacalaureatul „eximio modo”, pentru ce te determini, să vi, de pildă, profesor la Blaj, și să nu îmbrățișezi deadreptul fericita carieră de păstor de vite?

Știi tu, ce retribuție ai, ca profesor începător, după ce ai mântuit 20 (douăzeci) de ani de școală — primară, gimnaziu, teologie și filozofie — ?

100 (una sută) coroane lunar, și cvartir în gimnaziu.

E o retribuție destul de frumoasă, ce e drept, dar iartă-mă, totuș nu se poate compara cu aceea a unui păstor!

Vei mai primi un adaus de scumpete de 30, (sau dacă Dumnezeu e bun) de 40% anual, dar toate

aceste nu pot să acopere cheltuielile tale, urcate azi cu 400—500%.

Dar, în sfârșit, ești *idealist*, te vei sbate cum poți; vei cheltui din averea părinților tăi, sau a nevestei, după-ce te vei căsători — și după 15—20 ani de muncă vei ajunge în clasa a VII-a de salar, și atunci vei avea și tu un salar *peste* 4 mii coroane, cum are fericitul păstor *astăzi*.

Iată, Măestrul Mureșianu, după o muncă de peste 30 de ani la institutele culturale de aici și de aiurea — să nu uiiți numele: *Măestrul Iacob Mureșianu* — a murit, cu un salar *abia pe jumătate*, ca acela al păstorului...

* * *

Iată, cetitorule, pentru ce mi-am luat îndrăzneala a spune din capul locului, că articolul acesta e *instructiv!*

Încă ceva.

Să nu creadă nimeni, că articolul acesta e o glumă.

Redacțiunea noastră servește oricui, cu date *amănunțite*.

Vizita perechii imperiale germane la Viena. Împăratul Wilhelm și împărăteasa Victoria au sosit în 6 l. e. la Viena spre a reda vizita făcută de monarhul nostru curților regale din sudul Germaniei. Vizita perechii imperiale germane însă este mai mult decât un simplu act de curtoazie. Faptul, că de abia cu câteva zile înainte de sosirea împăratului german au umbiat la Viena general-feldmaresalul Hindenburg și șeful statului major Ludendorff, că împăratul este de prezent însoțit de cancelarul Bethmann-Hollweg și secretarul de stat Helfferich, arată îndeajuns scopul acestei vizite preînalte, care astfel devine un act politic de primul rang. Ziarele vieneze salută cu entuziasm perechea imperială la Viena, prin care se dăruiește unitatea de vedere în politica acestor două mari puteri și voința fermă de a duce la biruință acest războiu în credința neclintită a voinții de fier. Presa vede în prezența împăratului Wilhelm la Viena spulberarea tuturor încercărilor ententei de a siabi înimitatea alianței dintre-

puterile centrale. Se știe cu câtă stăruință se lucră acum și în America, despre care s'a scris, că ar jertfi 10 miliarde, dacă i-ar succeda a desface Monarhia de Germania, de se pune vre o pace separată cu vre-una din puterile centrale. Incercările s'au făcut mai întâi cu Turcia, dar au eșuat, apoi cu Bulgaria care de asemenea a refuzat. Sosirea împăratului Wilhelm este o garanță mai mult, că acestea două puteri merg înainte mână în mână în credință neclintită.

evenimentele dincolo de Laita vor influența și asupra politicii Ungariei. Mai pe urmă a adresat contelui Esterházy, ministru prezident ungar, baronul Madarassy-Beck o interpelație în chestia situației politice din Austria.

Pretensiunile partidului social-democrat în Camera germană. — După o întrerupere de câteva săptămâni membrii Camerei imperiale germane s'au întrunit pentru dezbaterile reformelor interne, în legătură cu războiul. Punctul principal al discuțiilor parlamentare îl formează ordinea împăratului Wilhelm, adresat, la timpul său, cancelarului imperial pentru pregătirea unui proiect de introducere a votului universal, secret și egal.

Reformarea internă a Germaniei pe baza principiilor democratice e urgită de partidul social-democrat, care pretinde în Prusia formarea unui guvern supus adunării imperiale.

În politica externă cer declarații precise asupra scopului de războiu, cari excludând dorințele de anexări, să poată fi bazele de pace acceptabile atât în est cât și în vest. Socialiștii germani, cari au luat parte la tratativele de pace din Stockholm, și-au câștigat convingerea, că Germaniei i-se impune de urgență introducerea noilor reforme democratice în întregime.

Valurile crizei, ce încep în Germania, au fost ridicate de deputatul Erzberger din partidul central, despre care se spune, că a fost prin Viena, unde i-s'a acordat audiință de către Majestatea Sa. Principiile politice a diplomaților austrieci au avut înfruntarea bună asupra deputatului Erzberger.

Modificarea constituției în Austria. În Austria evenimentele politice se perindă cu o repezintă uimitoare. Ministrul prezident Seidler a comunicat în Reichsrat, că este autorizat a declara, că derința celor competenți este a împăca toate naționalitățile din Austria prin modificarea pozitivă a constituției. Ar fi deci de dăruit, dacă pe timpul vacanței parlamentare s'ar crea un șar al tuturor partidelor, care ar dezbate marea modificărilor intenționate. Din comisiunea aceasta să facă parte învățații, industriașii și alți oameni competenți. Guvernul este firm hotărât ca consiliul acesta de stat să-l creeze încă înainte de 14 Iulie.

Chestia austriacă în dieta din Budapesta. Evenimentele din Viena au provocat anumite cerouri parlamentare din Budapesta mari nedumeriri. Unii oratori din partidul muncii, mai întâi contele Tisza, s'a adresat în mai multe rânduri guvernului, cerând lămuriri și mai ales temându-se, că

La aceste acuze a răspuns cancelarul Bethmann-Hollweg în o vorbire scurtă, care nu a înfrânt spiritul aurescit.

FOITA.

TITU MAIORESCU.

(1840—1917.)

Veșnic-tinerul junimist, părintele sufletec al „Junimii” din Iași, moare atingând limita patriarhală a vârstei omenesci.

Trecerea lui din viață e o pierdere pentru viața diplomatică, culturală și literară a neamului nostru.

De numele lui și a școlii ce a condus-o, se leagă „noia direcție” — singur adevărată — a literaturii române moderne. „Junimea” din Iași a arătat drumul adevărat, la care trebuie revenit în literatură, pentru a nu cădea în exagerările și greșelile școlii lui Bărauciu—Laurianu—Masciu.

Ortografia fonetică, după o leaptă cumplit de îndărjită, iese biruitoare asupra celei etimologice; latinismele și italianismele lui Eliad se reduc binișor; literatura populară părăsește ungherul ei de Cenușoacă, și-și ocupă locul ce-i competă, formând de aci înainte temelul și izvorul de inspirație al literaturii culte.

Astfel am scăpat de primejdia, de-a avea lucrări de ale cărturarilor, pe sari

masa cea mare a poporului nu le înțelege, fiind scrise într-o limbă pisărească latino-italiană.

Apucată odată în alvia ei adevărată, literatura noastră a luat, în scurtă vreme, un avânt deosebit de puternic.

Se pornește la Iași un ciclu de conferințe, cari produc cele mai vii discuții. Se aranjază la „Junimea” ședințele literare de Sâmbăta seara, cari mai târziu au devenit celebre prin importanța lor, și prin Amintirile lui George Panu¹⁾.

În jurul lui Titu Maiorescu s'au grupat cei mai distinși scriitori ai noștri, cu puține excepțiuni, între cari B. P. Hașdeu, rămâne cel mai temut și spiritul adversar. „Junimea” nu avea la început un program precisat, ci aceasta a urmat numai mai târziu, când talentele începătoare au început a-și destinde aripile, și „Converbirile literare” ocupaseră din ce în ce mai mult teren. Cine au fost membrii Junimii, la început? V. Pogor spune, cu umorul lui obișnuit: „entre qui vent, reste qui pent” (intră cine vrea, rămâne cine poate). Dar — să nu se uite — că între ceie au rămas întâlnim și nume ca: Vasile Alexandri, M. Eminescu, Ion Creangă,

Iacob Negruzzi, Nicu Gane, I. Slavici, V. Pogor, Veronica Micle etc.

Fără să fi fost scriitor în sensul strict al cuvântului, Titu Maiorescu este sufletul acestei mișcări literare, care începe a se distrama deodată cu trecerea lui la București.

Rolul de estet ce îl avea, cu ocazia aprecierii lucrărilor, ce se setiau la șezătorile „Junimei” i-au indicat în curând locul, ce avea să-l ocupe în literatura noastră: acela de critic și îndrumător literar.

În cadrele aceste a și muncit, în fruntea tuturor, dela cele dintâi articole polemice: „Poesia română la 1867”, „Limba română în jurnalele din Austria”, „Direcția nouă” (1872) etc., „Beția de cuvinte” etc. — până la recente recenzii literare și rapoarte academice: „Poesiile d-lui Octavian Goga (1906)”, „Povestirile d-lui Mihail Sadoveanu (1906)”, „Nuvelele d-lui I. Brătescu-Voinești” (1907).

A fost un sprijinitor entuziast — și în înțelesul material al cuvântului — al tuturor talentelor adevărate, începând cu Eminescu, până Ion Popoviciu—Bănățeanu, Victor Vlad Delamarină, Gh. Coșbuc, Iosif și Chendi.

Ca polemist a împărțit multe lovituri, dar a și primit destule dela adversarii săi literari, în frunte cu genialul B. P. Hașdeu.

¹⁾ G. Panu: Amintiri dela „Junimea” din Iași. București 1908, 2 vol.

Czarnyhas. Intervenirea rezervelor germane a oprit atacul. In Carpați activitatea vehementă a artileriei rusești continuă. Atacurile locale rusești le-am zădărnicit.

La vest, fiind timpul neguros, luptele au fost mici. In spre seară s'au înăsprit. Peste noapte s'au dat in diferite secțiuni lupte succese de sondaj. Trupele germane pentru reconstruirea pozițiilor dela Chemin des Dames au executat un atac pe deplin succes. După distrugerea punctelor de eșire cu granate și mine trupele germane au asaltat pozițiile franceze. Trupele de asalt din Raina, Vestfalia și Saxonia inferioară au dat atac pe o estenziune de trei și jumătate kilometri spre sud de Pargny—Filain. Pozițiile cucerite le-au păstrat față de oinci atacuri dușmane. Cu puțin mai înainte pentru abaterea atenției dușmanului, divizii de asalt germane au pătruns in pozițiile franceze dela Lxon—Soissons. După împlinirea planului la ordin s'au reținors cu mulți prizonieri. Dușmanul care a opus rezistență îndârjită a avut pierderi grele. A lăsat prizonieri peste 30 ofițeri și 800 ostași. La Maas in luptele de noapte din 8 crt. au rămas la francezi câteva părți de tranșee, cari acum au fost recucerite.

Adunarea extraordinară a „Albinei“.

Rezoane mai tealte și principii impuse de dușul vremii au îndemnat pe unii dintre factorii vieții noastre economice-financiare

să se gândească la o reformă in spre mai bine a celei dintâi instituțiuni financiare a românilor din Ungaria, „Albina“ din Sibiu, care dela înființarea ei, a fost îndrumătoarea vieții noastre financiare din provincie — pusă la început pe baze solide, ca ori ce instituție omenească — in vremile din urmă, din slăbiciuni omenești a dat naștere la nemulțămiri atât in sinul acționarilor cât și acelor cari au la inimă înaintarea și consolidarea așezămintelor noastre obștești.

Deja înainte cu un an s'a ivit dorințe între acționari, să se facă schimbări in statute și să se elaboreze o pragmatică a funcționarilor. Spre scopul acesta s'a emis o comisiune din membrii funcționari și câțiva bărbați competenți, cari in baza principiilor conducătoare espuse de Dr. Ioan Mișu au elaborat un proiect pentru modificarea statutelor, pragmatica de serviciu pentru funcționarii institutului și un regulament intern pentru directorul general, directorii executivi, direcțiune, delegatul direcțiunii, președinții direcțiunii, comitetul de supraveghere, șefii cancelariilor advocatiale și conducerea filialelor. La 30 Iunie a. e. s'a ținut adunarea extraordinară a „Albinei“, convocată anume pentru modificarea statutelor și votarea pragmaticei de serviciu, a regulamentelor interne și alegerea unei direcțiuni nouă in baza statutelor modificate.

Adunarea s'a ținut in sala festivă a Asociațiunii. Au fost de față 91 acționari, cari au reprezentat 1554 voturi. Adunarea a condus-o Prea Cuvioșia sa părintele Eusebiu Roșca. Notari ai adunării generale au fost acționarii Ioan Vătășan și Constantin Pop; iar scrutători și verificatori ai procesului verbal acționarii Dominic Rațiu și Dr. Eugen Rusu. După deschiderea adunării s'a purces la dezbaterile procesului pentru modificarea statutelor prezentate de direcțiune. Discuția asupra modificării a fost vie și interesantă. S'au spus multe lucruri, cari de sigur vor contribui la o orientare mai bună a asi-

Războiul european.

— Telegramme oficiale. —

Budapesta, 9 Iulie. La Strypa și Ziota-Lipa, unde luptă trupele arhiducelui Leopold, au decurs lupte înverșunate de artilerie. Lângă Stanislau s'au pornit noi lupte. Trupele de acolo in urma atacurilor mari rusești dintre Ciesov și Zagvozd au fost împinse pe estenziune de 12 km. in direcțiunea culmii păduroase dela

Acești doi fruntași literari și șefi de școală s'au războit până la moarte, fără să-și întindă mâna de pace. Pe urma încăierării lor uriașe au rămas polemici, bogate in spirit și inteligență, și a ținut scânteia adevărată, după cum ciocnirea cremenii dure și puternice, emite scântei, dar nu se fărâmă...

In opera lui de purificator literar a fost, nu odată, și nedrept. De pildă in articolul *In lături*¹⁾, unde polemizând cu Aron Densusianu, (pentru că acesta prețuise mai mult poeziile lui Andreiu Mureșianu decât pe acele ale lui V. Alexandri), se aruncă asupra operei lui Andreiu Mureșianu și o reduce sub zero. Acelaș lucru putem să-l spunem și despre articolul „In contra poetastriilor“²⁾, in care după ce decapitează pe I. Vulcan, redactorul pe vremuri al „Familiei“, Inatin Popău — remarcabilul orator bisericos —, dr. I. C. Drăgescu („Amer și Patria“, Turin 1870) — toți aceștia poezi foarte puțin pretensivi —, se năpustește asupra „Almanahului pe 1859, edat de jumimea clericală din Arad“. Păcat de aceasta canoadă după ... iepuri!

Acelaș lucru s'ar putea spune despre tonul violent in polemicile cu șeala cipariu—bănățiană.

Dar vremile de mari prefaceri, prin care trecea literatura noastră in aceasta epocă decisivă, justifică, in cea mai mare parte, tonul ostil al lui Titu Maiorescu, cel mai competent „Arbiter Elegantiarum“ al literaturii noastre.

El a fost marele Pontif, ce a consacrat talentele adevărate, și ochiul lui zger nu a dat greș decât doar in două rânduri: (Boduărescu, Șerbanescu).

Ca profesor și conferențiar, a fost idolul studenției. Sub acest raport, opera lui este deosebit de regenerătoare, contribuind, in mod foarte simțit, la ridicarea nivelului intelectual al generațiilor greoaie din ultimele decenii. Drept recunoștință, a fost chemat, la vârsta de 34 ani, in fruntea ministerului instrucției, unde a avut lupte îndârjite, până să-și poată realiza reformele privitoare la organizarea învățământului.

A mai fost, in repețite rânduri, ministru de instrucție, mai apoi de justiție și de externe — in politica externă a fost aderent consecvent al puterilor centrale —,

iar in 1912, la vârsta de 72 ani, e numit ministru-prezident.

Numele lui va rămânea pentru totdeauna, in literatura românească. Exceptând valearea temporală a întâiilor articole de polemică vehementă; scrierile lui, dela 1833 incoace, își pierd tot mai mult, ascațișul personal, stilul e tot mai senin, in stabilirea teoretică a adevărului.

Cea din urmă măsurare literară a sa a fost aceea cu dl D. Zamfirescu (1909), in care respinge părerile, pe cari dl Zamfirescu, noul academician, a aflat de „estetia“ să le înșiruite, chiar in discursul de recepție la Academie.

Sunt cunoscutele ieșiri ale d-lui D. Zamfirescu, împotriva Muzei populare, a poporanismului in literatură, și chiar împotriva lui Alexandri, care „nu știe ce face“, când a introdus această Cenușăreasă, la masa begată a literaturii.

Cetitorii își vor aduce aminte, cum dl Zamfirescu a rămas înfrânt cu acest prilej, când Titu Maiorescu, își ținex, in plenul Academiei, cea din urmă vorbire a sa de Patronus al literelor române...

Al. Ciura.

¹⁾ Titu Maiorescu: Critica. III. 95. București. „Minerva“ 1908.

²⁾ Ibid. I. 170.

stenței în viața viitoare a băncilor noastre. Modificările propuse de direcțiune s'au primit aproape în întregime. Din seria întregă de modificări mai de importanță sunt: incompatibilitatea membrilor direcțiunii și a comitetului de supraveghere în urma înrudirii de tată și fiu, soț și ginere, frate și frate; sistarea creditelor personale a membrilor direcțiunii, și a comitetului de supraveghere, a cenzurilor dela filiale precum și a soțiilor lor; limitarea tantiemelor și ridicarea cvotei pentru scopuri culturale.

Desbateră pragmatice de serviciu precum și a regulamentelor interne s'au luat dela ordinea zilei având să fie prezentate de noua direcțiune în adunarea generală viitoare.

Punctul nitim a fost alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghere după statutul nou.

Au fost aleși în direcțiune cu mandat pe șase ani: Andreiu Bărseanu, Dr. Ilie Beu, Dr. Vasile Bologa, Dr. Nicolae Comșa, Ioan I. Lăpădat, Dr. Ioan Lupăș (nou), Dr. Ioan Mihu, Gavril Precup (nou), Dr. George Popoviciu, Dr. Eusebiu R. Roșca, Dr. Oct. Russu (nou), Dr. Ioan Stroia.

În comitetul de supraveghere s'au reales: Victor Frâncu, Ioan Hentes, Emil Mateiu Voilean, iar în locul dlui Dr. Lupăș ales în direcțiune a fost ales Teodor Păcățianu. Mai restauză, ca la adunarea generală viitoare să se voteze pragmatice și regulamentele interne, alcătuite în consonanță cu statutul modificat.

Ne place a crede, că pilda dată de „Albina”, va fi urmată și de celelalte institute, unde e nevoie de reforme.

Sănătatea sufletească a copiilor.

De A. Mehin.

(Continuare.)

Părinții vor vorbi totdeauna cu cinstea și respectul cuvenit de biserică și de slujitorii ei. Vor arăta alipire față de treburile bisericii și față de preot; în fața copiilor nu vor vorbi de rău pe aceasta, nici nu-i vor descoperi scăderile, de s'ar întâmpla să le aibă. Slujitorii uitați de sine poate să aibă și altarul, dar nu-i iertat să clătim sau chiar să năruim în inima copiilor frumoasa clădire a credinței în cele sfinte, căci ei ușor ar putea să confunde pe preot cu biserică care o slujește. Chiar și oameni mari cad în greșeala aceasta de mulțori.

Bun lucru este să aibă părinții în casa sa cărți de cuprins religios, cărți bune, scoase din scriptură și întemeiate pe adevăr, tipărite cu învoirea mai marilor bisericesti, (nu orice cărțuții cari se îmbie pe la târguri!) și mai ales în serile lungi de iarnă, să citească din acelea în auzul tuturor din casă și să se oprească asupra cuprinsului lor, scoțând învățături și întărindu-se sufletește. La sărbători și Dumineca chiar, părintele sau mama să-și adune copilații pe lângă sine și să le spună în cuvinte la înțeles rostul sau povestea sărbătorii, ori să se întrebe asupra celor auzite din predică ori cazanie. Cu cât mai folositoare ar fi aceasta într'adevăr creștinească dătină, decât ca tatăl să stea în lenevie, ori chiar în fumăria crișmei

între bețivi, iar copiii să bată câinii vecinilor, sau cine știe ce blăstemății să facă! Un părinte, creștin bun și cu bună socoteală la casa sa, buni creștini va crește. Prin pilda sa, prin povețele sale și faptele sale, va da copiilor săi bună învățătură și îndemnuri, pentru cari binecuvântare va avea dela Dumnezeu, dela copiii săi și dela oameni.

Despre sănătatea sufletească adecă educația religioasă-morală a copiilor, multe ar mai fi de spus și de însemnat, dar acestea șire sunt măsurate. De aceea ne mulțumim a încheia, respicând acestea: Copiii, până sunt în casa părintească, sunt în această privință, de celea mai multe ori, oglinda părinților!

Apoi: credință vie tare, teama de Dumnezeu și de lucrurile lui, cinste și omenie. — *Iată sănătatea sufletească.*

Informațiuni.

Cătră cetitori.

P. T. Abonenți sunt rugați să binevoiască a-și renouă abonamentul.

În deosebi rugăm pe domnii restanțieri, să facă bine să ne plătească, căci speșele edării foaiei sunt mari și din parte-ne am fost destul de indulgenți până acum.

Redacția și Administrația
„UNIRII”.

Di Gavril Precup, profesor la liceul din Blaj, tovarășul nostru de muncă, a împlinit 25 ani de muncă rodnică. Cu acest prilej colegii lui, în frunte cu directorul gimnazial, l-au felicitat călduros, dorindu-i dela Dumnezeu, aceeaș energie de muncă și de aci înainte.

Perechea imperială germană în Laxenburg. În dimineața zilei de 9 crt. a sosit în Laxenburg perechea imperială germană. Stradale ce conduceau la gară au fost arborate cu drapele eșină mii de oameni întru întâmpinarea oaspeților imperiali. M. Sa regele Carol cu Augusta regină Zita au primit pe înalții oaspeți, cari au fost conduși prin ovațiile poporului în castelul din Laxenburg. Împăratul Wilhelm a primit în audiență pe ministrul de externe contele Czernin, ministrul prezidenți Esterházy și Seidler și alți politicieni înalți.

La amiazi Majestatea Sa a cercetat pe Împăratul Wilhelm și au mers la cartierul general. În seara aceleiași zile perechea imperială s'a reîntors în Germania.

Ajurnarea Camerei. Camera pertractează astăzi (Miercuri) proiectul de lege privitor la sistematizarea nouilor staluri ministeriale. Vineri, acest proiect se va deabate și în casa de sus și Sâmbătă va fi ultima ședință formală a Camerei. Camera, după zvonurile din cercurile politice, va fi ajurnată pe timp nedeterminat.

Ordinațiunea ministerială despre cenzură. Ministrul de justiție Váxsenyi Vilmos a adresat un rescripț cătră toate procuraturile în cari se cuprind neșle îndrumări cu pri-

vire la comunicatele de ziare ce cad sub cenzură. Amăsurat acestui ordin e interzis să se publice articole cari vatâmă interesele strategice, sau sunt în legătură stricată cu politica externă a Austro-Ungariei, sau se referesc la scopul de războiu al aliaților. Asemenea cad sub cenzură chestiile internaționale, mai departe știrile despre prizonieri, călătoriile întreprinse de M. Sa, membrii familiei regale, sau alți diplomați sau militari înalți. De interesele războiului se ține și chestia alimentației publice și chestia naționalităților. Ordinul îndrumă pe procuratori să între în contact cu redactorii de ziare și amăsurat ordinului să deasarnă toate chestiile referitor la comunicate. Articolele și comunicatele cari iau în critică dispozițiile guvernului se bucură de libertate deplină, întru cât nu ating interesele războiului.

Bancnote nouă a 2 coroane. Banca austro-ungară a pus în circulație, cu zina de 9 Iulie a. e., bancnote nouă a 2 coroane purtând data de 1 Martie 1917, în locul bancnotelor a 2 cor. din 5 August 1914, cari au se fie scoase din circulație. Bancnotele cele nouă sunt tipărite pe hârtie volnă și mai bună decât la cele vechi.

Desculți la școală. Consiliul comunal din Berlin a dat o circulară, în care se cere dela directorii școlilor primare, să îndemne copiii, ca în lunile de vară să umbie desculți la școală. Circulara s'a dat în urma sfatului medicilor, cari au declarat, că școlarii umblând desculți nu pierd nimic, ci din contră, din punct de vedere igienic câștigă mult.

Grâu ascuns. Ni-o proaspăt în memorie scandalul deputatului Hamery, care a ascuns prin peretii casei, pod și alte locuri o cantitate enormă de grâu, 34 vagoane. Mai nou comisia de recvirare a descoperit în documentul lui Dugyverszky Bogdán câteva zeci de vagoane de grâu, cari au fost ascunse înaintea recvirărilor anterioare.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

Nr. 146—1917.
a. f. c. sc. d.

Arendare de domeniu.

Domeniul fondului central școlar din districtul Năsăudului, care se află pe hotarul comunei Ciasul-mare (Mészöngyészán, comitatul Turda-Arieș) în estensiune de 1030 jugere 1204 orgi pătrate, și care stă din arsură, fână și pășune, dimpreună cu edificii de locuit și edificii economice, se va da pe calea licitației publice în arândă pentru pășune, eventual cultivare pe timp de 6 ani, începând din 24 April 1918.

Prețul de strigare e statorit în arândă anuală de 18000 coroane, adecă optspreșecă mii coroane.

Licitația se ține cu ofertă închisă, cari trebuie să se trimită până în 1 August 1917 la 4 ore după amiazi la subscrișia comisiunii administratoare în Năsăud cu vadiul de 1800 coroane.

Ofertentul trebuie să declare în ofertă, că cunoaște condițiunile de licitație și de contract, pe cari le primește întru toate.

Condițiunile de licitație și de contract să pot vedea în cancelaria fondurilor.

Din ședința comisiunii administratoare a fondurilor central școlar și de stipendii din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud-Naszód la 8 Iunie 1917.

Dr. Vasile Pahone m. p. Dr. Ștefan Jarda m. p.
prezident. secretar.